

ISSN 1994-4691

Всеукраїнський
науково-технічний
журнал

ПРОМИСЛОВА
ІДРАВЛІКА І
НЕВМАТИКА

4(30)

2010

ISSN 1994-4691

9 771 994 469005

Сумський державний університет
БІБЛІОТЕКА

Редакційна колегія:

Головний редактор:

к.т.н., проф. Середа Л.П. (м. Вінниця)

Перший заступник
головного редактора:

д.т.н., проф. Зайончковський Г.Й.,
президент АС ПГП (НАУ, м. Київ)

Заступники головного редактора:

д.т.н., проф. Струтинський В.Б. (м. Київ)

д.т.н., проф. Яхно О.М. (м. Київ)

к.т.н., проф. Іванов М.І. (м. Вінниця)

к.т.н., с.н.с. Бадах В.М. (м. Київ)

Члени редакційної колегії:

д.т.н., проф. Анісимов В.Ф. (м. Вінниця)

д.т.н., проф. Гаркавий А.Д. (м. Вінниця)

д.т.н., проф. Лисогор В.М. (м. Вінниця)

д.т.н., проф. Іскович-Лотоцький Р.Д.
(м. Вінниця)

д.т.н., проф. Бочаров В.П. (м. Київ)

д.т.н., проф. Лур'є З.Я. (м. Харків)

д.т.н., проф. Нахайчук О.В. (м. Вінниця)

д.т.н., Паламарчук І.П. (м. Вінниця)

д.е.н., Калетнік Г.М. (м. Вінниця)

Секретаріат:

Відповідальний секретар:

к.т.н., доц. Переяславський О.М.
(м. Вінниця)

Заступники відповідального секретаря:

д.т.н., проф. Луговський О.Ф. (м. Київ)

к.т.н., доц. Верба І.І. (м. Київ)

Асоційовані члени редакційної колегії
від регіонів України:

д.т.н., проф. Кузніцов Ю.М. (м. Київ)

д.т.н., проф. Павленко І.І.
(м. Кіровоград)

д.т.н., проф. Сакно Ю.О. (м. Чернігів)

д.т.н., проф. Усов А.В. (м. Одеса)

д.т.н., проф. Батлук В.А. (м. Львів)

д.т.н., проф. Михайлів О.М.
(м. Донецьк)

д.т.н., проф. Мельничук П.П.
(м. Житомир)

д.т.н., проф. Ковалев В.Д.
(м. Краматорськ)

д.т.н., проф. Фінкельштейн З.Л.
(м. Алчевськ)

д.т.н., проф. Проволоцький О.Є.
(м. Дніпропетровськ)

к.т.н., проф. Євтушенко А.О. (м. Суми)

д.т.н., проф. Осенін Ю.І. (м. Луганськ)

д.т.н., проф. Слюряевський О.М.
(м. Санкт-Петербург, Росія)

д.т.н., проф. Панченко А.І.
(м. Мелітополь)

к.т.н. Кармугин Б.В. (м. Київ)

д.т.н. Трофімов В.А. (м. Київ)

к.т.н., доц. Жук В.М. (м. Львів)

ПРОМИСЛОВА ГІДРАВЛІКА І ПНЕВМАТИКА

№4 (30)
2010

Всесуспільний науково-технічний журнал

Журнал засновано у березні 2003 р.

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 7033, видане
Державним комітетом інформаційної політики,
телебачення і радіомовлення України 7.03.2003 р.

Засновники: Вінницький державний аграрний університет,
Асоціація спеціалістів промислової гіdraulіки і пневматики

Номер друкується згідно з рішенням Вченого ради ВДАУ (протокол №7 від 26.01.2010 р.)

Журнал рішенням президії ВАК України від 30 червня 2004 р. № 3-05/7 включене в перелік
наукових фахових видань (бул. ВАК України, № 8, 2004 р.)

ЗМІСТ

Загальні питання

промислової гіdraulіки і пневматики

А.О. Євтушенко, М.І. Сотник, О.В. Алексенко, Л.В. Гапич

Енергозбереження у гіdraulічних мережах – подальша розробка методики

енергетичного обстеження систем водопостачання промислових

та комунальних підприємств.....3

О.Г. Гусак, О.А. Демченко, І.П. Каплун

Перспективи винористання осьових насосів

для артезіанського водопостачання.....8

М.П. Горошко, Р.Р. Вицега

Параметри навантаженості та паводкової стійкості гідрорпоруд гірських річок.....12

Прикладна гідромеханіка, гідромашини

I гідропневмоагрегати

СУМДУ - БІБЛІОТЕКА

КАФЕДРИ ПРИНАДЛІГОТ

ГІДРОАЕРОМЕХАНІКИ

Е.О. Гасє, О.М. Бердник
Потік в'язкої рідини через труби

некругових перерізів з легкопроникною шорсткістю на стінках.....15

П.В. Лук'янов

Вплив твердої стінки на турбулентну дифузію компактного вихря.....19

А.В. Малахов, І.В. Ткаченко, В.А. Маслов, О.Е. Гугуев М.А. Колегаев, С.А. Карьянський

Гидродинамическое отделение воды от вязкопластичных жидким компонент24

В.А. Ковалев, Н.Г. Крищук, А.С. Конюхов

Вентиформний преобразователь спорости потока сплошной среды.....28

В.І. Свєцький, Д.Д. Рябінін, О.Л. Сонольський

Вплив механізму течії розплавів полімерів

на величину гіdraulічного радіусу каналів некруглого перерізу.....32

Е.В. Мочалин, В.С. Пупков

Особливості внутрішньої структури течії

внутри вращаючогося проницаемого циліндра.....36

В.А. Батлук, Р.Ю. Сукач, В.Г. Макарчук

Очищення повітря від пилу при роботі

гірничих комбайнів і комплексів.....39

Сумський державний університет

БІБЛІОТЕКА

Асоційовані зарубіжні члени редакційної колегії:

д.т.н., проф. Попов Д.М.
(м. Москва, Росія)
д.т.н., проф. Ермаков С.О.
(м. Москва, Росія)
д.т.н., проф. Іванов Г.М.
(м. Москва, Росія)
д.т.н., проф. Нагорний В.С
(м. Санкт-Петербург, Росія)
д.т.н., проф. Чегодаєв Д.С.
(м. Самара, Росія)
к.т.н., с.н.с. Малишев Є.А.
(м. Москва, Росія)
к.т.н., доц. Ащеулов О.В.
(м. Санкт-Петербург, Росія)
к.т.н., с.н.с. Колеватов Ю.В.
(м. Новосибірськ, Росія)
д.т.н., проф. Метлюк Н.Ф.
(м. Мінськ, Республіка Білорусь)
к.т.н., проф. Немировський І.А. (Ізраїль)
д.т.н., проф. Врублевський А. (Польща)
д.т.н., проф. Христов Х. (Болгарія)
д.т.н., проф. Неделчева П. (Болгарія)

Адреса редакції:

21008, м. Вінниця
вул. Сонячна, 3,
Вінницький державний аграрний
університет
тел.: (0432) 57-42-27, 43-72-30
e-mail: jornal@vsau.org

ГЛОБУС-ПРЕС

21021, м. Вінниця, 600-річчя, 15
Свідоцтво про внесення до Державного
реєстру ДК № 1077
тел. (+38 0432) 67-58-92

E-mail: globusp@svitonline.com

Технічний редактор О.А. Мельниченко
Комп'ютерна верстка О.В. Ступак
Коректор Є.Н. Гонта

Здано до набору 11.01.2010.
Підписано до друку 21.02.2010.
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура JOURNAL. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 21. Зак. № 09-41.
Наклад 100 прим.

ЗМІСТ

А.А. Бревнов	
Расчет гидравлического сопротивления	
гидродинамического неполнопоточного фильтра с закруткой потока.....	46
А.В. Мовчанюк, О.Ф. Луговський, А.В. Ляшок, Ю.В. Якубовський	
Особливості експлуатації ультразвукових розпилювачів у мехатронних системах....	49

Системи приводів. Технологія і обладнання машинобудівного виробництва. Мехатроніка

Ю.Н. Рыкунич, А.Е. Ситников, Я.Б. Федоричко, Е.И. Барилюк, Г.И. Зайончковский	
Эксплуатационные изменения функциональных свойств электромагнитных клапанов, обусловленные циклическим срабатыванием электромагнитного привода.....	53
Д.Ю. Федориненко	
Теоретичні основи визначення точності шпиндельних вузлів на гідростатичних опорах.....	58
П.М. Андренко, М.С. Свинаренко	
Вплив конструктивних параметрів гіdraulічного гасителя пульсації тиску на коефіцієнт гасіння.....	63
А.Н. Рыжаков, И.В. Николенко	
Исследование переходных процессов в гидроприводах с дискретным регулированием силовых гидроагрегатов с учетом двухфазности рабочей жидкости.....	68
Р.Д. Іскович-Лотоцький, Д.В. Повстенюк, В.П. Міськов, О.І. Бєлій	
Установка для отримання порошків металів з гіdraulічною системою охолодження.....	76
Л.К. Поліщук, А.О. Малярчук, Р.П. Коцюбівський	
Синтез системи пуску гіdraulічного привода стрічкового конвеєра.....	81
Л.П. Середа, Р.В. Будяк	
Основи розробки ресурсозберігального процесу та комбінованого інструмента для отримання якісних поверхонь.....	84

Механізація сільськогосподарського виробництва

I.В. Севостьянов, Р.Д. Іскович-Лотоцький, В.С. Любін	
Експериментальні дослідження процесів потокового віброударного фільтрування вологих дисперсних матеріалів.....	89
М.Г. Зінченко, О.А. Тинда	
Моделювання гідроаеродинамічних процесів при анаеробному збріджуванні відходів тваринництва у біореакторі з іммобілізованою мікрофлорою.....	93
О.М. Погорілець, М.С. Волянський	
Обґрунтування параметрів планетарно-синусного механізма привода поршня насоса об'ємного керованого гідропривода активних виконуючих органів сільськогосподарських машин.....	96

**О.Г. Гусак, канд. техн. наук,
О.А. Демченко,
І.П. Каплун, канд. техн. наук
Сумський державний університет**

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ОСЬОВИХ НАСОСІВ ДЛЯ АРТЕЗІАНСЬКОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ

В статье анализируются перспективы применения осевых проточных частей низкой быстроходности в погруженных скважинных насосах, используемых для артезианского водоснабжения.

The article analyzes the prospects of application of axial flow parts of low type characteristic in the submersible borehole pumps for artesian water supply.

Вступ

Сьогодні проблема постачання питної води надзвичайно гостро посталася не тільки у нашій країні, але й в усьому світі. Вчені констатують [1], що в Україні подекуди відхилення якості води від норми сягає 80%. Тенденція до погіршення спостерігається у великих містах та населених пунктах біля р. Дніпро, а також у південно-східних регіонах.

Однією з причин незадовільної якості питної води є значне забруднення поверхневих водойм – основних джерел питного водопостачання — у зв'язку з викидами у них великої кількості неочищених та недостатньо очищених промислових, господарсько-побутових та сільськогосподарських стічних вод, дощових та таліх вод з полів, територій сіл та міст [2]. Використання підземних вод з артезіанських свердловин стає все більш перспективним завдяки їх максимальній наближеності до споживача, зручності облаштування та експлуатації водозaborів, чистоти видобутої води і економічності у порівнянні з відкритими поверхневими водозaborами.

За деякими оцінками у загальному об'ємі водопостачання в Україні вода із свердловин займає зараз близько 32% [3], у майбутньому, ця частка, очевидно, буде тільки збільшуватися.

Постановка проблеми

Для видобутку артезіанської води з підземних джерел на теперішній час широко використовуються заглибинні свердловинні насосні агрегати типу ЕЦВ (Е — електроприводні, Ц — відцентрові (російською — «центробежные»), В — для води). Крім систем водопостачання, заглибинні агрегати застосовуються для зниження рівня ґрунтових вод під час будівельних робіт, а також у системах вертикального дренажу. Насоси, що входять до їх складу (рис. 1), як правило, багагоступеневі, з робочими колесами відцентрового чи діагонального типу [3]. Насосні агрегати типу ЕЦВ для різних умовних габарітів свердловин можуть працювати з подачею у діапазоні від 0,63 до 1000 м³/год та напором від 12 до 680 м. Перекачуване середовище — вода з загальною мінералізацією (сухий залишок) не більше 1500 мг/л, з водневим показником від 6,5 до 9,5, з температурою 25 °C і масовою долею твердих механічних домішок не більше 350 мг/л.

Експлуатація даних насосів супроводжується низкою проблем.

Першу групу складають проблеми, пов'язані з помилками при монтажі та експлуатації насосного обладнання. Досить часто при монтажі електронасосів знімають з них зворотні клапани. Це призводить до гідралічних ударів під час вимкнення насосів, особливо при наявності горизонтальних ділянок [4]. Також серйозними помилками є самостійне переобладнання насоса під нестандартне монтажне з'єднання, що нерідко призводить до поломки вала насоса чи хвостовика ротора. Внаслідок недостатнього охолодження двигуна під час експлуатації (через монтаж електронасоса у свердловині більшого діаметра, пониження напруги в електромережі, зміну динамічного рівня води у свердловині, тощо) часто відбувається оплавлення обмоток статора.

Також типовим явищем є використання на водозaborах насосів, які не відповідають параметрам (подачі та напору), потрібним для забезпечення роботи насосної системи, що призводить до збільшення енергозатрат. Це може бути викликаним як неправильним вибором насоса, так і зміною параметрів мережі з часом. Установка насоса зі значним «запасом» призводить до передчасного виходу його з ладу, перевантаженню двигуна, роботи у нестійких режимах тощо [4].

Другу групу складають проблеми, пов'язані з конструкцією насосного обладнання. Переважну більшість конструкцій насосів типу ЕЦВ було розроблено у другій половині минулого століття, і якість конструктивних рішень, які використовувалися при проектуванні, а також закладені в конструкцію матеріали не задоволяють потребам сучасних споживачів і, незважаючи на чисельні модернізації, не завжди відповідають сучасному науково-технічному рівню.

Третю групу складають проблеми, пов'язані з властивостями перекачуваного середовища. Наявність у воді кислот, сірководню, заліза та ін. призводить до швидкої корозії деталей насоса, утворення свищів і виходу його з ладу. Аналогічні явища виникають при перекачуванні води, насиченої газами: так звана робота у режимі «сухого ходу», коли насос перекачує не тільки ту воду, що поступає знизу, але й збагачену киснем з верхніх шарів сверд-

ловини. Крім того, у даному режимі насос разом з водою захоплює повітря і нагрівається, тобто додатково створюються сприятливі умови для корозії [4]. Руйнування деталей насосів відбувається також через так звану біокорозію.

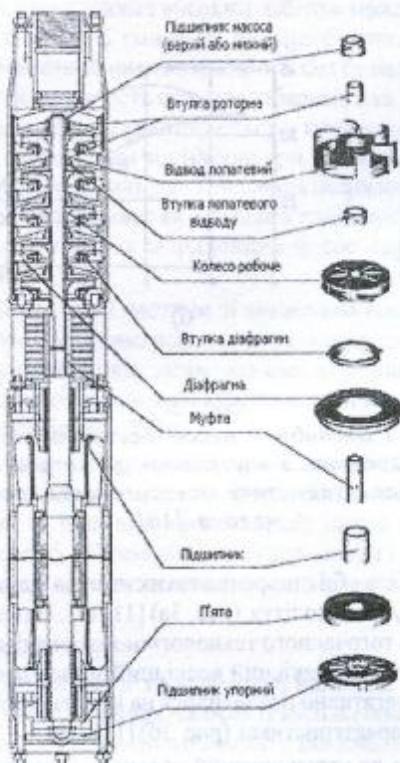

Рис. 1. Один з видів конструкції насосу ЕЦВ.

Наявність твердих включень у перекачуваному середовищі призводить до підвищеного зносу конструктивних елементів проточної частини, різкого зменшення ресурсу та поступового падіння параметрів насоса. Перекачувана вода змащує підшипники ковзання насоса (пара терти — гума-сталь), тому будь-який абразивний матеріал у ній призводить до їх швидкого виходу із ладу, що у свою чергу призводить до руйнування всього агрегата.

Усе вищевказане у сукупності призводить до коротких строків експлуатації до ремонту (9–12 місяців), підвищеного зносу деталей насоса, що призводить до суттєвих перевитрат електроенергії та до низької ремонтопридатності насосу.

Тому на сьогоднішній день в Україні існує значна потреба у заглибних свердловинних насосах із збільшеним строком експлуатації до капітального ремонту, покращеними енергетичними та напірними характеристиками, із зниженими струмовими навантаженнями на обмотки двигунів і т.д. Крім того, типорозмірний ряд насосів, які виробляються сьогодні у відповідності до ГОСТ 10428-89, орієнтований передусім на використання низькодебетних свердловин. За базову витратність вітчизняних 6-ти дюймових насосів прийнято витрату $10 \text{ m}^3/\text{год}$, у той час як за кордоном це значення сягає $25 \text{ m}^3/\text{год}$, у 8-ми дюймових — відповідно 25 і 65 , 10-ти дюймових — 63 і 120 , 12-ти дюймових 160 і 250 [5]. Вказана тенденція до використання висо-

ковитратних машин за кордоном зумовлена тим, що при їх використанні можливо суттєві зменшення експлуатаційні витрати, так як для свердловин з такими насосами поточні затрати та витрати на експлуатацію трубних мереж знижуються на 10–12%.

Основна частина

При виборі насосного обладнання користувачі, розглядаючи пропозиції-аналоги, найчастіше віддають перевагу варіантам з найменшою початковою ціною, не звертаючи уваги на вартість експлуатації. У той же час вибір найкращого варіанту на думку авторів [6] повинен виконуватися з позиції мінімізації загальної величини затрат за період служби обладнання. В умовах жорстокої конкуренції боротьба за мінімізацію витрат, враховуючи затрати на придбання та експлуатацію обладнання, стала особливо гострою, і насосне обладнання неможливо розглядати як таке, що може бути відремонтованим та заміненим на більш сучасне без особливої уваги на витрати. Тому особливо актуальним є аналіз витрат протягом життєвого циклу або LCC (Life Cycle Cost), який показує, що початкова вартість придбання є лише малою частиною вартості «життєвого циклу» насосів [7]. Аналіз вартості життєвого циклу призначений для мінімізації величини загальних витрат, максимізації енергоефективності насосних систем та знаходження найбільш ефективних рішень. Компонентами аналізу вартості життєвого циклу звичайно є: початкова вартість, вартість монтажу, затрати на електроенергію, експлуатаційні витрати, вартість ремонту, вартість простою, екологічні витрати, вартість утилізації — тобто сума усіх статей затрат:

$$\text{LCC} = \text{Сп.в} + \text{См} + \text{Сел} + \text{Секспл} + \text{Срем} + \text{Спр} + \text{Секол} + \text{Сут.}$$

Вартість життєвого циклу насосу

■ Первинна вартість

■ Витрати на ремонт

■ Витрати на електроенергію

■ Витрати на монтаж та демонтаж

■ Експлуатаційні витрати, вартість простою, екологічні витрати

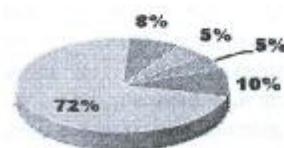

Рис. 2. Вартість життєвого циклу насосу.

У багатьох випадках витрати на обслуговування, запасні частини, незаплановані простої, втрату продуктивності, зміну ущільнень будуть складати суттєву частину в LCC, та перевищувати витрати на початкову вартість та поточні експлуатаційні затрати [7]. Проведені розрахунки LCC показують, що на даний момент вітчизняні насоси

мають меншу вартість життєвого циклу в порівнянні з за-кордонними аналогами. Але це пов'язано, перш за все, з відносно низькою вартістю електроенергії. При зростанні тарифів на електроенергію та їх наближенню до європейського рівня, вибір на користь дешевшого вітчизняного обладнання буде все менш очевидним. Зважаючи на це, більшість виробників насосного обладнання схиляються до думки про необхідність прийняття активних дій, спрямованих на модернізацію насосного обладнання, що випускається [8].

Основні напрямки для модернізації насосів витікають з аналізу LCC. Деякі з них є достатньо очевидними — підвищення ККД, збільшення строку служби, підвищення показників надійності та ремонтопридатності. Порівняльний аналіз LCC насосів вітчизняного виробництва з закордонними аналогами став причиною для проведення низкою виробників [5, 9] програм модернізації насосів ЕЦВ, основною метою якої є підвищення надійності та енергетичної ефективності свердловинних насосів і таким чином зменшення вартості їх життєвого циклу.

На даний час для вирішення проблем експлуатації насосів типу ЕЦВ виробники використовують в основному два шляхи — модернізацію приводного електродвигуна та модернізацію насосної частини.

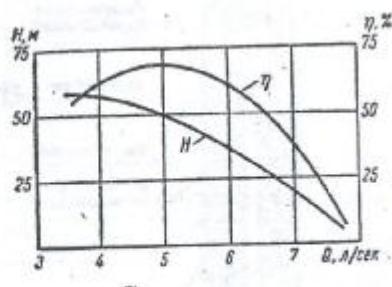
Модернізація приводного двигуна в основному полягає у створенні герметичного заглибленого електродвигуна, що виключає контакт внутрішньої порожнини двигуна з перекачуваним середовищем, яке може містити абразивні та агресивні компоненти. Це значно підвищує довговічність двигуна і забезпечує стабільність його роботи протягом усього терміну експлуатації.

Модернізація насосної частини у більшості випадків має два напрями. По-перше, це вдосконалення міжступеневих ущільнень та ущільнень робочих коліс, опор валів за рахунок створення нових конструкцій та використання зносостійких матеріалів [5]. По-друге, це удосконалення проточної частини. Заглибний ступінь з відцентровим робочим колесом має низку недоліків: помірне значення ККД, зростаюча крива характеристики потужності, що часто призводить до виходу двигуна з ладу при запуску на відкриту засувку та ін. Використовувані при підвищених коефіцієнтах швидкохідності (для збільшення подачі в обмежених радіальних габаритах) діагональні ступені мають низку додаткових недоліків: значно ускладнюється технологія виготовлення, а тому і вартість, збільшуються осьові габарити і металоємність насоса. Крім того, забезпечення роботи діагональних ступенів на вищих, ніж зазначені у ГОСТ 10428-89, подачах є досить проблематичним.

У той же час аналіз існуючих конструкцій насосів показує [10], що є можливість зміни діагональної проточної частини на осьову низькою швидкохідності ($n \approx 300$) зі значенням ККД на рівні або незначно нижче, ніж у традиційних (наземних) осьових насосах.

a)

b)

Рис. 3.
а) Заглибний насос осьового типу
для свердловини з внутрішнім діаметром 150 мм;
б) Характеристика осьового свердловинного
насоса [10].

Перші спроби створення таких насосів були ще у 70-х роках минулого століття (рис. 3а) [11, 12]. На жаль, недосконалість тогочасного технологічного оснащення не дозволила створити якісний дослідний зразок насоса. Звичайно, це негативно позначилося на його енергетичних та напірних характеристиках (рис. 3б) [11].

Беручи до уваги значний розвиток технологій у ливарному виробництві, який відбувся за останні 40 років, на наш погляд, є доцільним застосування осьових ступенів низької швидкохідності у заглибних свердловинних насосах. Це дозволить суттєво покращити вказані насоси за рахунок наступних переваг:

- осьові проточні частини мають високий гіdraulічний ККД (на рівні 87–90%), є всі підстави очікувати збереження даного рівня ККД і при зниженні коефіцієнта швидкохідності до $n = 300$;
- при заданих параметрах вони забезпечують найпростішу та компактну конструкцію, що особливо актуально в обмежених умовах свердловини;
- осьові проточні частини з відкритими каналами технологічніші за відцентрові при серійному ливарному виробництві і дозволяють широко використовувати корозійностійкі матеріали з невисокими ливарними якостями, що, у свою чергу, дозволяє забезпечити стабільність параметрів у процесі експлуатації та значно підвищити ресурс насосу;
- при зносі осьових робочих коліс у процесі експлуатації осьове зусилля (яке є одним з основних руйнівних факторів для насосів типу ЕЦВ) не зростає, як у відцентрових машинах, а зменшується, що, з однієї сторони, дозволяє значно підвищити ресурс опорного вузла та насоса у цілому, а з іншої — уникнути підвищеного споживання електроенергії.

Та очевидно вирішальною перевагою використання основних робочих органів у свердловинних насосах для водопостачання є те, що вони надають можливість різко (у 1,5–2 рази) підвищити подачу насоса у порівнянні з відцентровими ступенями. Відповідно при наявності на водозаборі свердловин з високим дебітом можливо у 1,5–2 рази збільшити об'єми води, що видобувається, з мінімальними капітальними витратами – без будівництва нових свердловин, вартість яких для габаритів 8 та 10 дюймів, що в основному використовуються у комунальному господарстві, починається від 100 тис. грн. Отже, використання основних ступенів для удосконалення свердловинних насосів надає ряд переваг як відносно конструкції насосу, так і відносно системи свердловина–насос–трубна мережа–споживач.

Основні проточні частини зі зниженим коефіцієнтом швидкохідності можливо розглядати як основу для створення типорозмірного ряду заглибних свердловинних багатоступеневих насосів, призначених для заміни існуючих конструкцій насосів типу ЕЦВ.

Основними споживачами таких насосних агрегатів традиційно є підприємства комунального господарства, промислові та інші підприємства, які мають потребу у підйомі великих об'ємів рідини із свердловин з метою водопостачання, водозніження або водовідведення.

Висновки

1. На даний час в Україні існує нагальна потреба у заглибних свердловинних насосах із збільшеним терміном експлуатації до капітального ремонту, покращеними енергетичними та напірними характеристиками, із збільшеною витратністю, із зниженими струмовими навантаженнями на обмотки двигунів.

2. Існуючі конструкції не можуть забезпечити ці вимоги, а також мають низку недоліків, тому виробники насосного обладнання приймають ряд заходів щодо модернізації насосів типу ЕЦВ в основному за рахунок використання нових зносостійких матеріалів і модернізації проточної частини.

3. Перспективним вбачається створення основних проточних частин, які мають високий гіdraulічний ККД та

можуть забезпечувати високі значення подачі при мінімальних радіальних габаритах, що є особливо важливим в умовах експлуатації свердловин.

4. Також перспективним виглядає створення типорозмірного ряду свердловинних насосів на основі основової проточної частини пізької швидкохідності.

Література

1. www.ecoleague.net.
2. www.bluefilters.ua.
3. Шепеленко, О.О., Світченко, А.О., Каплун, І.П. Вдосконалення проточних частин насосів типу ЕЦВ // Промислова гіdraulіка і пневматика. — 2009. — №3(25). — С.49 — 54.
4. Жуплов, В. Об эксплуатации погружных скважинных электронасосов // Насосы и оборудование. — 2005. — №2(31)—3(32). — С. 38 — 39.
5. www.livgidromash.ru
6. www.wilo.by
7. www.rcenter.sp.ru
8. Твердохлеб, И., Костюк, А., Князева, Е., Солодченков, В. Снижение стоимости жизненного цикла скважинных насосов ЭЦВ для воды // Праці 12-ї Міжнародної науково-технічної конференції «Герметичність, вібронадійність та екологічна безпека насосного та компресорного обладнання» — «ГЕРВІКОН - 2008» — Суми: Вид-во СумДУ, 2008. — С. 379—386.
9. www.bavleny.ru
10. Ломакин, А.А. Центробежные и осевые насосы/ А.А. Ломакин — М.: Машиностроение, 1966. — 364 с.
11. Папир, А.Н. Малогабаритные глубинные насосы // Труды Ленинградского политехнического института им. М.И. Калинина. — 1955. — №177. — С. 42—48.
12. Папир, А.Н. Осевые насосы водометных движителей (основы теории и расчета). — Л.: Судостроение, 1985. — 242 с.

Надійшла 16.06.2010 р.